

boarding pass **BIBΛIO**

Σελίδες Χριστουγέννων

Ιδανικό σκηνικό: Ξέω να χιονίζει κι εμείς να καθόμαστε σε μια βελούδινη πολυθρόνα κοντά στο τζάκι. Τα ξύλα να τριζοβολούν και το γατί να κοιμάται στα πόδια μας δίπλα σε μια ντάνα βιβλία. Από τη Φωτεινή Σίμου

• **Τα Χριστουγεννιάτικα, τα Πρωτοχρονιάτικα και των Φώτων, Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης, Εκδόσεις Πατάκη** Παραμερίζουμε το σχεδόν μουσειακό περιτύλιγμα με το επιμελημένο γλωσσάρι και ξαναδιαβάζουμε τη Σταχομαζώστρα, το Χριστόψωμο και τα Αγιοβασιλειάτικα. Ιδανικά δίπλα στο τζάκι, τυλιγμένοι με ολόμαλλη κουβέρτα. Οι δυσκολίες της ιδιαίτερης γλώσσας του Παπαδιαμάντη δεν στέκονται εμπόδιο, αλλά γίνονται ο δρόμος για να μεταφερθούμε στα χρόνια του συγγραφέα και στη χαρακτηριστική ορθογραφία εκείνων των καιρών. Και βεβαίως να θυμηθούμε πως οι γιορτές δεν είναι πάντα χρυσόσκονη και πολύχρωμα φωτάκια που αναβοσβήνουν. • **Χριστουγεννιάτικα Κάλαντα, Κάρολος Ντίκενς, Εκδόσεις Πατάκη** «Εάν μπορούσα να πραγματοποιήσω την επιθυμία μου», λέει ο Σκρουτζ με αγανάκτηση, «τότε τον κάθε πλῆθιο που εύχεται όλη την ώρα "Καλά Χριστούγεννα" θα έπρεπε να τον ψηφίσουμε μαζί με την πούτιγκα του». Ωστόσο, οι επιθυμίες του φιλόργου Εμπενίζερ αλλάζουν και γύρω από το άσπρο σκουφί της πιζάμας του πλέκεται ο μύθος του διαχρονικού μνηστήρος της προσαφοράς προς τους ανθρώπους γύρω μας. Πανέμορφη η έκδοση με το σκληρό εξώφυλλο, η οποία συνοδεύεται από τις εικόνες του πολυβραβευμένου Αυστραλού Ρόμπερτ Ίνγκλεν, που δίνει ξανά ζωή στον Φρεντ, τον γραμματικό και το γρουσουζή Εμπενίζερ, πάντα με φόντο το γκριζό, σχεδόν καταθλιπτικό βικτωριανό Λονδίνο. • **Περσέπολις - η Επιστροφή, Μαργιάν Σατραπί, Εκδόσεις Ηλίβατον** Το Περσέπολις δεν είναι ξεκάθαρα χριστουγεννιάτικο βιβλίο. Είναι περισσότερο προσωπική επανάσταση. Η μάλλον το σύγχρονο παραμύθι της Μάρτζι, της νεαρής Ιρανής που γεννήθηκε κοντά στα σύνορα με την Κασπία και έζησε τα παιδικά χρόνια της την εποχή της ισλαμικής επανάστασης και του πολέμου Ιράν-Ιράκ. Η αφορμή που βρέθηκε σε τούτη εδώ τη λίστα είναι τα πρώτα της Χριστούγεννα κοντά σε μια καθολική οικογένεια στο Τίρολ τα χρόνια που σπούδαζε στην Αυστρία. Η Μάρτζι είναι η ίδια η Μαργιάν Σατραπί, απόφοιτος της Σχολής Καλών Τεχνών της Τεχεράνης και μόνιμη κάτοικος Παρισιού, που εδώ (όπως και στο Περσέπολις) εικονογραφεί και διηγείται την ίδια τη ζωή της. Και περιγράφει γλαφυρά πώς πήρε μέρος στο οικογενειακό χριστουγεννιάτικο δείπνο, τη νυχτερινή λειτουργία, το χριστουγεννιάτικο πάρτι, την ανταλλαγή δώρων και τις ντόπιες παραδόσεις των εριτών. Θα λατρέψετε τη σούπερ γιαγιά που κοιμάται με γασσεμιά στον κόρφο της. • **Παραμύθια και Άλλα, Πηνελόπη Δέλτα, Εκδόσεις Εστία** «Μια παραμονή Πρωτοχρονιάς, κωμένο στη γωνία μιας εξώπορτας, κάθονταν ένα αγοράκι και κοίταζε το αντικρινό φωτισμένο παράθυρο. Είχε νυχτώσει νωρίς, και το χιόνι σκέπαζε τις πλάκες του δρόμου, τα φανάρια, τα δέντρα και τις στέγες των σπιτιών, πράμα σπάνιο στην Αθήνα». Κάπως έτσι ξεκινά το πρωτοχρονιάτικο όνειρο του Βασιλάκη, που ονειρεύεται κοιτά με μπονιές, μολυβένα στρατιωτικά, ζώα ξύλινα, σιδηροδρόμους και καρabάκια να σκεπάζουν το κρεβάτι του. Το Πρωτοχρονιάτικο Παραμύθι δεν είναι γιορτινό, είναι περισσότερο μελαγχολικό. Παραμένει όμως παραμύθι, γραμμένο από μια συγγραφέα-μάγισσα η οποία έριξε στις σελίδες του τα πιο αναρθόδοξα υλικά: σκοτεινά, μοναξιά και θάνατο.